

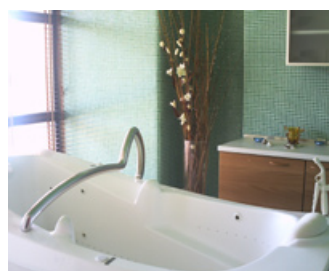
Hana Cathala

Procházet se životem bez úzkosti

Hana Cathala je mezinárodní konzultant zdravotní turistiky. Tento projekt rozšiřuje do celého světa. V minulém čísle jsme položili několik otázek a dnes v našem rozhovoru pokračujeme. Hana mezitím odjela do Francie, u Paříže, kde žije a má své zahraniční projekty. Věříme, že tato zajímavá a inteligentní žena najde opět cestu zpět do České republiky a bude své koncepty rozvíjet dál...

Zdravotní turistiku rozšiřujete do celého světa. Co všechno pro to musíte udělat?

Nejzajímavější pro mě je, když mi majitel dá prostor a peníze, eventuálně vlastní představu či přání, a já připravím studii projektu a s vybraným lokálním týmem ho zrealizují od zdi a designu, přes vybavení technické, po nábor a vyškolení. K tomu marketingové zázemí a rozjezd. Když všechno klapne, technicky i lidsky, předávám kormidlo místnímu asistentovi a odjíždím na jinou misi. V jiných případech zasahuji jen částečně, zahajuji již vybudovaná centra, rehabilituji ta nedostatečně fungující, nebo jen školím, či vytvářím nové protokoly procedur a programy. Škála záběru je široká a není limitována. Dělán v oblasti služeb, každý požadavek je jiný a musím

Elegantní a vysoce funkční balneo-kabinka

se adaptovat, k němu a k zemi.

Byla jste nucena emigrovat – co Vám ČSR dala a co vzala?

Kvůli ochraně rodiny a své potřebě se vracet jsem neemigrovala, ale s pomocí ze zahraničí jsem odcházela kvůli politické persekuci legálně, po „green card“ svatbě s Francouzem, který byl momentálně k dispozici.

Hana v inspirující zelené kanceláři

Relaxační bazén se salinitou Mrtvého moře

Co mi ČSR dala? To, co jsem, v nehlubší podstatě. Nevzala mi nic, systém mi vzal vlast, lásky a přátelství, ale jen geograficky. Tím, že mě vykopli, mi pomohl přesáhnout mé vlastní limity, získat sebevědomí, lásku a úctu k sobě samé, dotvořit sebe profesionálně, dát mi světový rozhled a pohled s odstupem na život, v holistickém slova smyslu.

Francie – země, která Vás přijala, jak Vám pomohla, jaké byly začátky:

Bylo to zoufalé a kdyby z toho byl film, byl by to žánr horor. Je mi z toho nevoľno, když na to myslím a obdivuji se, že jsem to přežila bez fyzických a mentálních následků. I když to vlastně není tak pravda, protože infarkt, který jsem v svých 40 letech prodělala, v nejlepším věku zdravé a vitální tělocvikářky a školitelky zdravé výživy, byl z většiny stresového původu a psychosomatický projev „opotrebování“ emocemi... Jak mě Francie přijala? Já musela přijmout ji, ona se mě neptala, jak bych to ráda...!

Jaký to byl pocit vrátit se po 30 letech do ČR?

Vracela jsem se sem samozřejmě pravidelně, minimálně na týden za rok, dárek sobě a hlavně synovi, aby cítil souznalost k téhle zemi, ze které má víc než polovinu v sobě! Něco úplně jiného pak bylo se sem vrátit na čas pracovat a ne do Prahy, či jiné významné mezi národní oblasti, ale do obce s pár stovkami obyvatel. Analýza zabere pár stránek...

Kolik řečí ovládáte? Český jazyk – neměla jste po tolika letech problémy?

S češtinou jsem problémy neměla, i když jsem za ta léta v rodném jazyce komunikovala velmi málo. Zpočátku jsem jen vzbuzovala u některých kolegů úsměvy, prý občas mluvím archaicky... Stoprocentně dvojjazyčná nejsem, ve francouzštině mám přízvuk, protože jsem se ji učila po třicátém roku a bez kurzu či učebnic. Na to jsem bohužel neměla ani čas, ani peníze. Francouzi se mě ptají, zda jsem Kanadanka, Belgičanka, či Švýcarka. Můj pracovní jazyk je angličtina v zemích, kde se nemluví francouzsky. Ve východních evropských zemích je to spíš ruština. Zaměstnanec či klienty mám různorodé, používám němčinu, italštinu, srbochorvatštinu, no a pak pro tu sporou komunikaci třeba řečtinu, turečtinu či jazyk země, kde

právě jsem a který pak vzápětí zapomínám.

Nyní se snažíte rozvíjet své koncepty a filosofie v českých lázních Velichovky – co se Vám zde podařilo, z čeho máte radost?

Jsem ráda, že se mě neptáte, co se mi nepodařilo a z čeho nemám radost... Mám radost, že existuje souznění profesionálních duší, jak bych tak řekla, s panem ředitelem. Je to v mé praxi podstatné a bez toho bych neměla dost motivace v daných podmínkách působit, i když krátkou dobu. Ráda bych cítila souznění s celým týmem, tak, jak jsem zvyklá jinde, ale naráží to na zřejmě historicky danou mentalitu a jde to pomalu... Úspěchy ale jsou, jak v oblasti osobního růstu některých pracovníků, tak v uskutečněných či plánovaných projektech. Na radost z českých šikovných ručiček, třeba v oblasti masérství a terapie vůbec, nezapomínám...

Jaké máte další cíle před sebou?

Byly momenty v těch devíti velichovských měsících, kdy jsem si myslela, že mi tato česká zkušenost stačí. Mezitím se objevily další zajímavé projekty, setkání, nabídky, takže za sebou mosty nepálím. Naopak, buduji a zkvalitňuji je tak, jak jsem to dělala všude v celém mém profesionálním životě. Tvořím můj network, siť

vztahů, která nám a naší práci dává význam, smysl, který pouhému jedinci uniká. Konkrétní cíle nemám a nehledám je, ony si mne nacházejí samy. Těším se na další, co se objeví a už ho vítám.

Specializujete se na harmonii člověka sama se sebou, s okolím, s přírodou... Co byste doporučila našim ženám?

Nezapomente být ženami, milenkami, matkami, kamarádkami. A hlavně, všude a kdykoliv, samy sebou. K tomu potřebujete, abyste se poznaly. Abyste si věřily. Neváhejte do toho investovat. Čím lépe se znáte, tím snadněji se můžete vylepšovat, být na sebe pyšné, mít se rády. Tím lépe se samy se sebou snesete a samota krátká ani dlouhá vás nezastraší. A už nic vás nezastraší. A to je přece fajn, procházet se životem bez úzkosti.

www.spaconsulting.eu

Fotky jsou z dokončeného projektu (2003) v Řecku, Chalkidiki, porto Carras

Kneippův okruh s mořskou vodou

Vodní bar s lagunami

Vnitřní a vnější Vodní svět

Mořský bazén